XI-ik évfolyam. 14-ik szám. Kőszeg, 1891. április 5-én.

KŐSZEG ÉS VIDÉKE

Szépirodalmi, társadalmi, közgazdasági, ipar-kereskedelmi és nevelészeti hetilap.

TÖBB EGYLET KÖZLÖNYE.

Előfizetési ár:
Egész évre 4 frt. Félévre 2 frt. Negyedévre 1 frt.
Egyes szám ára 10 kr.
Lefizetési pénzek és reclamatiók a kiadóhivatalhoz (Feigl Gyula) intézendők.

Szerkesztőségi iroda: a táblaház iskola-utczai részében.
(Szerkesztővel értekezhetni d. e. 11—12. és d. u. 1—2-ig.)
Kiadói iroda: városkör 81. sz. a nyomdában.

Kéziratok, levelek a czimen szerkesztőségi közlemények a szerkesztőséghez intézendők; mindenkor csütörtökön estig.
Megjelenik minden vasárnapon.
Hirdetések jutányos áron vétetnek fel.

Felhivás előfizetésre.

Április hó 1-jével uj előfizetést nyitottunk a

„Kőszeg és Vidéke"

czimü hetilap XI. évfolyamának április—juniusi negyedére.

Felkérjük azért mindazon tisztelt olvasóinkat, kiknek előfizetésök a mult hó végével lejárt, miszerint azt mielőbb megujitani és egyuttal lapunknak uj előfizetőket gyüjteni sziveskedjenek.

Nekünk mint eddig, úgy ezután is főtörekvésünk leend, a lap tartalmát változatossá és érdekessé tenni, városunk és vidékünk érdekeit védelmezni s e védelmezés terén minden személyeskedéstől óvakodni, hogy igy a közönség igényeinek lehetőleg megfelelhessünk s a magyarosodás szent ügyét tőlünk telhetőleg szolgálhassuk.

A lap előfizetési ára a régi:

Egész évre	*4 frt.*
Fél évre	*2 frt.*
Negyedévre . . .	*1 frt.*

Az előfizetési pénzek a „Kőszeg és Vidéke" kiadóhivatalához, Feigl Gyula könyvnyomdájába küldendők.

A „Kőszeg és Vidéke"
kiadó-hivatala.

A biztositási mozgóügynökökről.

Kitavaszodik az idő, megint elkezdődik a hajsza a mezőgazdák, szőlőbirtokosok stb. felé, s hol valami biztositani való van fagy, jég, tüz stb. ellen. Megint ellepik a vidéket a mindenféle külföldi, belföldi, kicsiny és nagy biztositó társaságok mozgóügynökei s görcsös [illegible]igyekeznek egymást tulliczitálni engedményekben, kedvezményekben, előnyök nyujtásában, holott jóformán ilyenekre följogositva sincsenek s a szegény biztositott csak később látja, hogy agyonbiztositottak. E mozgóügynökökről akarunk néhány szót a közönség javára elmondani.

Az üzletszerzésnek az a módja, a mely mozgóügynökök által gyakoroltatik, sem nem tisztességes, sem nem hasznos. Ez iránt nem forog fenn nézetkülönbség. Azok az elemek, a melyekből a biztositó társaságok mozgóügynökei regrutálódnak, olyan egyének, a kik minden áron üzletet akarnak csinálni és ebbeli törekvésükben nem válogatják meg az eszközöket. Már pedig hiába akarná valaki tagadni, az üzletnek is van ethikai oldala, a melyet, ha figyelmen kivül hagynak, ez mindenkor megboszulja magát. Igy van ez a biztositásnál is. A mozgóügynök, a kinek keresményét az általa szerzett biztositási ügyletek értékösszege szabja meg, önfentartása érdekében arra van utalva, hogy minél több és minél nagyobb összegre szóló biztositásokat szerezzen azon társaságnak, a mely számára dolgozik. Mi sem természetesebb tehát, mint az, hogy alkalmazni fogja a fortélynak minden kigondolható módját, hogy czélját elérje. Tennie kell ezt, annál inkább, mert az általa képviselt társaság nem egyedül áll a vásáron. Minden társaság tart mozgóügynököket, a kik közül az mutat föl legtöbb eredményt, a ki legügyesebben legfurfangosabban csinálja a dolgát. Hogy a tisztességnek alig van helye, az könnyen belátható. A mozgóügynök nem elégszik meg azzal, hogy a saját társasága által nyujtott előnyöket szinezi ki, hanem föladatának tartja, hogy becsmérelje a versenyző társaságot: hogy minél nagyobb üzletet kössön, maga csábit a tulbiztositásra: hogy minél kényelmesebb szinben tüntesse fel a biztositást, hitelez és oly okmányokat irat alá a féllel, a melyeknek jelentőségéről ennek fogalma sincs.

Ezen eljárásnak mi aztán a következménye? Az, hogy a népekben a biztositó társaságok iránti bizalom helyett tért foglal a bizalmatlanság, hogy a biztositás üdvös eszméjének kivánatos terjedése megakasztatik épp azon néposztályokban, a melynek arra leginkább van szüksége.

Mert a közönség azt az ügynököt, a ki nála valamely biztositó társaság nevében bekopogtat, a társaság képviselőjének tartja a szó jogi értelmében, holott tényleg az ügynöknek és különösen a mozgóügynöknek szerepe a biztositási ügylet körül igen alárendelt természetü. Mindaz, a mit a fél az ügynökkel megbeszél, tárgyal és megállapit, nem egyéb mint bevezetése egy ügyletnek, a mely nem a fél és az ügynök, hanem a fél és a biztositó társaság között jön létre. Hisz köztudomásu, hogy az ügynöknek működése nem ter-

TÁRCZA.

A sátán mint modell.

(Monda az ólandrisi festő-életből.)

(Folytatás.)

Kis idő mulva visszafordult, s mondá:

— A kegyed leánya sokat fáradozott szobám berendezésével megköszönhetem neki e szivességet személyesen?

— Lent van a műhelyben anyjával együtt, gyapjut válogat, ha tetszik, lemehetünk.

— Egyetlen gyermeke?

— Igen. Hárman lakjuk a házat, mert még cselédet vagy segédet sem tarthatok. A kereset igen csekély, sok a magamforma gyapju-fonó Gentben, mahol nap nem tudunk megélni egymástól. Hej, pedig nem igy volt negyven év előtt, mikor megboldogult apósom tiz legénynyel font és szött a földszinten, hogy csak ugy hang ott a ház a rokkák zörgése és a bordák csattogásától . . , Az öreg nagyot sóhajtott és szemét vászon ujjához törülte.

— Rossz már a lépcső, rosakadoz a talapfa, de ha a lécset megfogja, míg le és feljön, nem esik semmi baj, — itt egy deszka hiányzik — igy! még két lépcső . . . Ez a műhely.

Kinyitotta a nehéz tölgy ajtót, mely mögött tegnap éjjel eltünt s egy poros, alacsony helyiségbe leptek. A gyapju nehéz szaga betöltötte a levegőt, limlom gyapjucsomók boritották a padlatot, a sarokban ócska szövőszek támaszkodott a falhoz, a néhány rokka és fonószek hevert feldöntve a szoba közepén.

Ket nőalak guggolt a földön és gyapjut válogatott. Kis alacsony öreg asszony s egy csontos, vérszegény idősebb leány, kiben könnyü volt a nagy családi hasonlatosságnát fogva első pillanatra a házigazda leányát felismerni. Fehér fökötőjük szürke volt a felszálló portól, kezük szennyes és kérges a munkától. Csodálkozva néztek a festőre.

Hubert zavartan mondott néhány köszönő szót, s kirohant a házból. Egész nap mint egy álmodó kóborolt az utczákon.

A virágpiaczon néhány festővel találkozott, kik a csinos virágárus leányokkal beszélgettek, néhányan meg is szóllitották, de Hubert nem felelt; az a rögeszme üldözte, hogy az éjjeli jelenség eredetijét valahol meg fogja találni.

Itt vagy máshol, de megtalálja.

Van Goes egy csatornahid karfáján ült s hangosan kinálta képeit. Jó kedve lehetett, mert csak ugy szórta elmés mondásait, hihető, hogy ma már egy pár képet jó áron eladott. Rákiáltott Hubertra. Az elfordult és egy mellékutczába tért. Egyszer csak a nagy templom egy mellék ajtaját látta maga előtt.

Bement a nyitott ajtón. A templomot javitották, állások, meszes edények, márvány törmelék, szitált fövény, fakanalak hevertek szerteszét, a főoltár fölött a frisen vakolt simitott fal már elkészült Hubert festendő oltárképe számára. A szent hely üres volt, a munkások étkező és pihenő órájukat tartották.

A csend és hüvösség csilapitólag hatott lázasságára. Csak most tért teljesen magához. Letérdelt egy mellékoltár lépcsőjére, mely fölött a sátánnal harczoló szent György képe függött és arczát kezeibe rejtve imádkozott.

Lelke tegnap óta egy ismeretlen rémmel, egy képtelen, megfoghatatlan ellenséggel küzdött, mely hatalmába iparkodott keriteni s e harcz nem kevésbé volt rémes, mint a sátánt legyőző szenté. Mi volt a tegnap és ma között? egy semmi, egy nem létező arcz melyet a mécs homályos fényénél, lázálmában vászonra vetett.

Hirtelen felugrott, hogy haza futva, a vászonat összetépje, de az ajtónál remegés vett rajta erőt és visszatért az oltárhoz, hol ujból imádkozásba merült.

— Hát te az evés órájában is áhitatoskodol, ördögidéző barátom — nevetett háta mögött van Goes Gerhard, ki utolsó képén is szerencsésen tuladva, barátja után jött.

Hubert felállt és az ajtó felé indult. A pupos festő most vette csak észre, mily szenvedő és halálsápadt Hubert arcza.

— Mi bajod, Eyck? — kérdé egész megütődve.

— Jer velem, — mondá a festő komolyan a kezét karjába öltve, végig vezette a városon, szótalan csatornahidján át a gyapju fonók negyedébe és kérte, hogy jöjjön fel lakására.

Felmentek a lépcsőn és Hubert oda vezette a képhez.

— Ezért hoztál ide étlen, szomjan, olyan ábrázattal, mint a ki veszőhelyre indul . . . nem tudtál ebéd utánig várni? — kiáltott türelmetlen és csalódottan van Goes, — hisz szép, szép, de jobb lesz, ha megyünk ebédelni, mert nem csak művészettel él az ember, — a hogy mondani szokás.

— Gerhard, — mondá a festő komolyan — ma éjjel, midőn haza jöttem, szobámban egy ifju, alvó lányt találtam. Azt hittem, a házigazda leánya, ki egész nap szobám rendezésével foglalkozott. Csodás szépsége és valami daemoni hatalom arra inditott, hogy ecsetet ragadjak és lefessem. Lefestettem, itt van. A reggeli világosságon szétfoszlott, eltünt, a házban senki nem tud róla. Azóta nincs nyugtom. Gerhard segits! ha csont

jed tovább minthogy kieszközli, miképa biztositani kivánó fél aláirja az ajánlatot. Ezzel az ügylet még nem jött létre. Megkötötté az ügylet csak akkor válik, ha a biztositó társaság az ajánlatot elfogadta, szabadságában áll azt vissza is utasitani. Jogilag igy áll a dolog. Csakhogy a nagy közönség azt nem fontolja meg. Azt hiszi, hogy a mozgóügynök is a biztositó társaság nevében beszél, igéretei a társaság igéretei és ez okból, ha ügylet más körülmények között jön létre, mint a hogy azt az ügynök előadta, nem ezt, hanem a társaságot okozza. Innen ered a sok félreértés, a sok recriminatio, a sok pörlekedés és a biztositó társaságok renoméjának fogyatkozása.

Valóban ideje lesz már, hogy megszünjenek a viszásságok, hogy a biztositó társaságok tudatára jussannak annak, hogy maguk alatt vágják a fát, ha tovább is eltürik az üzletszerzésnek azt a módját, a melynek eszköze a furfang, a hazugság és a rágalom. Ha a biztositást közvetitő egyén az lesz, a minek lennie kellene, valamely társaság tényleges meghatalmazottja, akkor a közönség bizalma a biztositási intézmény iránt meg fog erősödni, az pedig garancziáját képezi az üzlet javulásának is fellendülésének.

R . . . .

Általános iparviszonyok.

A soproni kerületi kereskedelmi és iparkamara a kerület általános iparviszonyairól 1890-ről a következő jelentést intézte a kereskedelemügyi miniszterhez:

„Meggyőződésem, hogy hazánk közgazdasági életének különösen a nyerstermelés felhasználására fektetett kiváló ipari tevékenységgel kell kiegészitetnie és ezért fokozatosan ugyan, de minden igyekezetünket oda kell irányoznunk, hogy az ország gazdag nyerstermelését magában az országban dolgozzuk fel iparilag és értékesitsük.

Oly feladat ez, melynek megoldására sok idő kell és a mely sikeresen csak céltudatos, tervszerü irány követése által oldható meg.

Ily irányt igyekeztem követni azon rövid idő alatt is, mióta ezen ügyek vezetésem alatt állanak.

Ez irány két részből áll: fentartani és erősbiteni az ország meglevő iparát és uj iparágakat honositani meg.“

Igy szól Nagyméltóságod 1889. évi működéséről a törvényhozás elé terjesztett jelentésének, az ipar és kereskedelemről szóló része II. fejezetének kezdő soraiban, a valójában nem vezethetnők be tiszteletteljes jelentésünk ezen részét méltóbb módon, mint hogy Nagyméltóságod fenti programmszerü nyilatkozatát iktatjuk annak élére.

Mert tényleg az 1890. évnek az ipar terén észlelhető összes mozgalmait, a Nagyméltóságod által ezen alapvető nyilatkozatban kijelölt irányelvek uralták.

Ezen irányelveknek hódolt a magyar törvényhozás, midőn a védjegyek oltalmáról szóló 1890. évi II., a hazai iparnak állami kedvezményekkel való részesitéséről szóló 1890. évi XIII. s a hazai ipart támogató pénzintézeteknek adható állami kedvezményekről szóló 1890. évi XIV. törvényczikkeket megalkotá.

Ezen irányelveket juttatá Nagyméltóságod érvényre, midőn az ipari munkának vasárnapi szüneteléséről s a munkások beregségélyezésének országos rendezéséről szóló törvényjavaslatokat a törvényhozás elé terjeszté; midőn a házalási és vándoripar szabályozásáról s a munkások balesetek elleni biztositásáról szóló törvényjavaslatok tervezetét előkészité; midőn a közhatósági szükségletek szállitása ügyének rendezését kezébe vevé; midőn az országos vám- és ipartanácsot szervezé; a kereskedelmi és iparalapot megteremté; a kisiparos raktárszövetkezeteknek hathatós kormánytámogatás mellett való létesitését kezdeményező s az iparstatistika rendezését napirendre tüzé.

Ezen alapelveket vallá a „Magyar ipar- és kereskedelmi bank részvénytársaság“, midőn az egészséges fejlődés előfeltételeivel biró iparágok további fejlesztésének a rendelkezésére álló eszközökkel való előmozditását, az uj iparágok letesitésénél való közremunkálást tüzé ki czéljául.

Ez elvek vezérelték végre hazai kézmü iparosainkat akkor, midőn a II. országos iparegyesületi gyülésen ünnepélyes kifejezést adtak a hazai kézmü ipar tagadhatatlan hanyatlása feletti aggodalmaiknak s reá mutattak azon utakra és módokra, mely utakon és módokon az ország meglevő iparát fentartani és erősbiteni lehetne.

Tisztünkből folyó kötelességünknek ismerjük, hogy a II. országos iparegyesületi gyülés által felvetett főbb kérdésekre nézve e helyütt röviden kifejtsük kamaránk álláspontját.

(Folyt. köv.)

Helyi és vidéki hirek.

— **Köszönő-irat.** A *Dunántuli közmivelődési egyesület* abból az alkalomból, hogy a kőszegi takarékpénztár 1000 frtot áldozott az egyesület kulturális czéljaira, Budapesten, 1891. márczius hó 16-áról keltezve a következő köszönő-iratot küldte az intézet igazgatóságához: A kőszegi takarékpénztár tekintetes igazgatóságának. A tekintetes igazgatóság hazafias érzelmeinek fényes tanujelét adta, midőn a *Dunántuli közmivelődési egyesület*-be 1000 frttal örökös tagul belépett. Nemes áldozatkészségével a magyar nemzeti cultura érdekeit s a Dunántul lakosságának anyagi jólétét segitette előmozditani. Fogadja érte a tek. igazgatóság egyesületünk hálás köszönetét. Kiváló tisztelettel Széll s. k. elnök; Porzsolt Kálmán s. k. titkár.

— **Csapjunk fel tüzoltóknak!** A *kőszegi önkéntes tüzoltó-egyesület* parancsnoksága azon tiszteletteljes felhivást intézi a helybeli fiatal emberekhez, hogy a tüzoltó-egyesületbe mint működő tagok minél nagyobb számban lépjenek be. A tüzoltó-csapat, 1869-ben történt felállitása óta, nagy szolgálatára volt a városnak és vidékének, és tagjai azóta folyton önkéntes szolgálatot teljesitenek a vagyon megőrzése és megmentése körül. Dicséretes működés, és azért szép volna, a régi hirnévnek megfelelő, ha fiatal embereink az előkelőbb és a polgári osztályból is minél előbb és tömegesebben jelentkeznének Stampf K. tüzoltó-alparancsnoknál a tüzoltó-csapatba való belépésre.

— **Fölemelt husárak** A helybeli mészárosok rövid időközökben kétszer emelték fel a marhahus árát. 48 krról először 52-re, s április 1-től fogva 56 krra. Szerencséje van tehát a kőszegi busfogyasztó közönségnek ez idő szerint 8 krral drágábban fizetni meg a marhahus kilóját, mint azelőtt, amikor szintén elég borsos volt. Megokolt-e a hus árának ilyetén fölemelése, vagy csak mesterséges, azt nem kutatjuk e helyen, hanem elvárjuk a hatóságtól, hogy e részben kellő tájékozást szerezzen és intézkedjék, hogy a közönségnek jogos érdeke netaláni túlkapások ellen megvédessék.

— **Időjárás márczius hóban.** A hőmérsékletnek átlaga márczius hóban reggel 7 órakor 1.7°, délután 2 órakor 8.4°, este 9 órakor 3.5° és igy a napi átlag 4.5° volt. Ha az ezidei márczius havi hőmérsékletet összehasonlitjuk azon hőmérséklettel mely Kőszegnek átlagos hőmérséklete márcz. hóban, akkor kitünik, hogy ez idén a reggeli órákban 0.5 fokkal, a déli órákban 0,2 fokkal, az esti órákban 0.5 fokkal s igy átlag 0.4 fokkal melegebb volt mint szokott lenni. Legmelegebb 19-én volt, mikor a hőmérő 16.7° mutatott, a leghidegebb 18-án volt, a mikor a higany — 10.6° szállott. A légsulymérő ezen hóban átlag 733 mm. állott; legmagasabban állott 18-án (746.1 mm.) legalacsonyabban (722.3 mm.) 21-én. Csapadék, mely összesen 31.6 mm. 8-szor volt; vihar egyszer dühöngött és pedig 19-én; zivatar egy volt 15-én. Egészen tiszta 2, egészen borult nap 4 volt.

— **Bolondos április.** A mivel a márczius elhagyta avval folytatta április. Mindjárt első napján széllel bélelve járta, este meg hóval lepett meg bennünket, ugy, hogy reggelre valóságos télre ébredtünk. A hónak perszenem volt maradása, de azért csak hideg van ma is és a levegő sehogy sem bir átmelegedni.

— **Kirándulások.** Alig várja már az ember, hogy a kikelet örömeiben részesülhessen: szeretné már maga elé varázsolni a természet bájos tavaszi öltönyét és azért siet ki a szabadba oly korán, hogy a zöld szövet fonását szemlélhesse. Kezdetét veszi már a csoportos kivonulás. Polgári iskolánk növendékei mult csütörtökön szelték át a mezőket és erdőket, tavaszi virágokat gyüjtve és vigan, hasznosan töltve a délutánt.

— **Uj állomás.** A városi plébánia-templomban Irzing József elhalálozása folytán megüresedett sekrestyési állást már közelebb fogják arra alkalmas egyénnel betölteni. Major János prépost-plébánosunk erre vonatkozólag azt a javaslatot terjesztette a városi tanácshoz, hogy az alkalmazandó uj egyéntől kivánjanak zenei kvalifikácziót, hogy az mint segédkántor egyéb szolgálatokra is alkalmazható legyen. Az állománnyal összekötött jövedelem lakással együtt több 500 forintnál.

— **Halálozás.** Pados Gábor helybeli r. k. tanitót és nejét sulyos csapás érte. Ötnegyed éves kis Gábor fiukat e hó 28-án kiragadta szerető karjaik közül a halál. Legyen az elköltözöttnek siri álma csendes, a melyen sujtott szülők fájdalmát pedig enyhitse a közrészvét!

— **Bérmálás.** A „*Vasmegyei Lapok*“ arról értesülnek, hogy megyés püspök ur ő méltósága május hóban hosszabb bérmálási körutra megy, pünkösd napján pedig Szombathelyen fogja a bérmálás szentségét kiosztani. Május 10-én Kőszegen, 11-én Szerdahelyen, 12-én Lékán lesz a bérmálás, az ezt követő napokon pedig a többi léka-kerületi plebániákban; a pünkösdi ünnepekre ő méltósága haza megy, az ünnepek multával pedig folytatja apostoli ténykedését a megye felső vidékén.

— **Cseveges a hétről.** — Voltál-e a *Konkordia* dalestélyén? — kérdezém a napokban egy mindenütt jelenlevő kőszegi fiatal házasembert. — Voltam — felelé a kérdezett, meglehetős egykedvüséggel. — Hogyan sikerült — folytatám, mint ilyenkor és különösen Kőszegen már szokásos. — Nem a legjobban — volt a lakonikus válasz, — mert sokat rontott rajta a viz és a bor; a viz az ég csatornáiból, a bor pedig a bálházi vendéglős palaczkaiból. — De hát a mulatság maga megfelelt-e a *Konkordia* nevének; volt-e legalább egyetértés a mulatságban, a jó kedv fokozásában? — Az szépen volt — válaszolá a megszólitott, most már meglehetős nyugodtsággal — végig hallgattuk a változatos müsort, ettünk, ittunk abból ami volt jócskán, azután táncoltunk . . . azaz, hogy táncoltak még olyanok is, akiknek nem mesterségük a táncz. — K . . bácsi ott volt-e? — kérdezém tovább mindegyre fokozódó kiváncsisággal, mert hiába: a kőszegi levegő rám is hat erősen. — De ott ám; az ő asztala körül volt a legnagyobb evolucziő; annál tört ki a jó kedv vulkánikus ereje a legimposzánsabban. — De csak nem kerekedett ő is táncra, aki különben mindig egykedvüen nézi a legizgatóbb dolgok lefolyását? — Nem, őt nem hozta ki sodrából az uralkodó jó kedv; de tüzbe mentek érte mások, akiknek ákczió-képességét már sokan kétségbe vonták, és ezek nagyot lenditettek az ügyön. — Micsoda ügyön? — kérdezém mohón. — No hát a *Konkordia* ügyén, mert mi türés-tagadás, uralkodik ennek a kebelében egy kis disszonanczia, melyet ugyan magának a *Konkordiá*-nak kellene eloszlatnia, de ha mások sietnek segitségére, annál könnyebben lesz helyre hozható a jó harmónia. — Ezzel párbeszédünketvégezve, én hamarosan hazasiettem, hogy miként még fülemben csengett az egészet papirra tegyem.

— **Szalonka-vadászat.** A kőszegi vadászterületen már huzamosb idő óta észlelik az erdei szalonka vonulását és szépen ejtegetik e szárnyast uri vadtszaink. Az elsőt a mult hó 20-án lőtte Markovits József ügyvéd, a vadászterület bérlője.

— **Esés a lóról.** Mult szerdán egy ismeretlen ember lovagolt végig Rohoncz egyik utczáján, mikor épen a sertések futottak haza a legelőről. A sertések röfögése és futkozásától megbokrosodott a ló és a *rajta* ülő lebukott az utcza kövezetére, hol bezuzott homlokcsonttal fekve maradt. A segitségre sietők bevitték a szerencsétlent a nagy-vendéglőbe, hol megtudták, hogy az illető a kethelyi (Sopronmegye) biró, kinek állapota aggasztó.

— **„Hotté!“** Ki ne látott volna már környékbeli német vagy horvát atyafiakat lovat hajtani? Ki nem kerülheti a városi ember figyelmét az az egyszáru gyeplőrángatás és „hotté“ kiabálás, melylyel nemely komótos parasztember lovait noszogatja. Hogy mifele előnyt látnak az emberek e komikus kutsérozásban, meg nem foghatjuk, csak szánhatjuk, ha egyoldalusága bujba keveri őket. A kethelyi birót Rohoncz utczáin ledopta a lova, melyet — miután az a hazatérő sertésektől megijedt, nem birt fékentartani. A szerencsétlenség hirére a biró apósa, Hottwagner Ignácz segitséget visz, egyszáru gyeplővel dirigálva lovát; s ez a menet baj nélkül esett meg. De mikor a vője rugós lovát a magáé mellé fogva visszatérőben volt, Kőszegen a sziget-utczában már gyengének bizonyult az egyszáru gyeplő, és a jámbor hotté-kiabálás is, mert az ostorcsattanástól megriadt állatok eszeveszetten iramodtak végig az uton és az *utolsó garasnál* neki vitték a járművet a Gyöngyösnek, hol az egy partszéli fában szerencsésen megakadt. Hottwagnert magát ugy szedték elő feldölt és összeroncsolt szekere alól kőszegi polgárok.

— **„Toljátok!“** E czim alatt irja a „Vasmegyei Lapok“: „Ami talán még uj a vasutak változatos históriájában, megtörtént a szombathely-pinkafői vasuton. Hajdan, mikor koesikon kellett közlekedni, s a szegény gebék nem tudták a sárból kihuzni a kocsit, bizony megesett, hogy a bennülők leszálltak, és segitettek — tolni. Ehez hasonló eset az, ami a márczius hó 19-iki esti vonattal történt Felső Or és Pinkafő között. Rödönnél a masinából elfogyott a szusz, s a masina utközben egyszerüen megállott. Az utasok itt is leszálltak, hogy majd tolják a masinát, de hát erre meg ő bennük volt kevés a szusz Csak midőn a mindenfelől összeszedett égő anyagot bele raktak, tudtak nagy nehezen egy órai késéssel Pinkafőre jutni. Méltó eset, hogy a miniszter megtudja.“ — No édes Istenem, ennek a magyarázata igen könnyü. Irtak a lapok effelet a kőszeg-szombathelyi vasutról is annak idején; ezen is megesett az, hogy a masinából kifogyott a szusz s a vonat a nyilt pályán megállot. Akkor a kőszeg-szombathelyi vasut csecsemő korát érte, s most, hogy felcsöpörödött, efféléknek már nincs kitéve. Ugy lesz az majd a szombathely-pinkafői vasuttal is. Hadd erősöljék csak egy kicsit!

— **Zalavármegyei élet.** Ha a *Times* már 1823-ban érdemesitette Zalavármegyét arra, hogy róla, és különösen politikai életéről irjon, miért ne hozhatna ma a *Kőszeg és Vidéke* egy pár sort e szép megyének ha nem is politikai, legalább társadalmi életéről. El kell csak Zalába mennie az embernek, hogy az ottani viszonyokkal

---

és vér, feli kell találnom, mert ha káprázat volt, beleőrülök.

A pupos festő összevonta szemöldjeit és hirtelen komolylyá válva, közelebb lépett a vászonhoz. Egy darabig hallgatva szemlélte a képet, majd hirtelen Hubert-hoz lépve karon ragadta.

— Te nem láttad e kép eredetijét, mondá lassan és nyomatékosan, a sörös korsók játékot üztek veled öreg czimbora! De hogy veheted komolyan e festményt? A világitás képtelen, az arcz mázolás, te, a rajz és technika mestere, állitod, hogy ép érzékkel, egy csoda tökélyü arczról, ébren vetted e silány másolatot?

— Hogyan? — kiáltott az ifju müvész — te azt állitod, hogy e kép . . .

— Silány mázolás — ismétlé van Goes Gerhard, lázás agyad kergette kezedet s még most is a láz befolyása alatt állsz. Hagyd itt ezt a dohos odut, költözz át az én szellős, világos padlásomra, van ott hely elég kettőnk számára is, ezt a rongyot pedig hagyd itt az egereknek.

Nevetve vonszolta el, nagy hangon kezdett elbeszélni trefás piaczi történeteket, a zöldség és almaárulókról, halas kofákról, virágárus leányokról s más bohóságokat.

Este magával vitte vig, sörőző társaságba, másnap pedig, mig az ifju festő a templomba ment, hogy halhatatlan müvéhez az előkészületeket megtegye, kifizette a gyapjufonónak a kialkudott lakáspénzt és egy teherhordó fiuval felment Hubert lakásába, hogy holmijait átvitesse saját padlásszobájába.

A csodás kép hófehéren, kisértetiesen világitott a vászon sötétre festett hátterén, van Goes Gerhard komoran összefont karokkal állt meg előtte.

— Semmivé kell tennem e képet, ha Hubertet megakarom menteni az őrülettől — Mily tökély a formában és szinezésben! sem Hubert, sem se ki más még soha bámulatra méltóbb müvet nem alkotott!

(Vége következik).

és szép élettel megismerkedhessék. Azon a tájon, hol a Csobánc és Hegyesd búsa váromladékai köszöntgetik egymást, szép harmónia uralkodik az uri-osztály között. A komolyabb napi foglalkozások után időnkint társas összejöveteleket rendeznek, hol az egyik, hol más helyen és családnál, hogy vigasztalják egymást neta ami bánatokban, örüljenek a más örömén és szerencséjén őszintén és igazán, amint az magyar emberhez illik. E társas összejöveteleknél soha sem hiányzik a nő, kit a zalai ember az élet zománczának tart. A nők — és ezt jól esik tapasztalnia az embernek — házi foglalkozásukon kívül helyesen választják meg a maguk körét és abban a megfelelő szórakozást. Társalognak hasznosan és szépen úgy, hogy az nem von le nőiességükből semmit. Nem szólják meg, nem ragják egymást, mint sok helyütt, és ha kifogás alá esik valamelyiknek viselete vagy cselekedete, természetszerüen a szív érzetét mérik és kimé ettel nélnek fölötte. Az ember figyelmét nem kerülhetik ki az ilyen dolgok, melyek összefoglalva olyanná tántetik fel az idegen előtt az életet, mint azt a régi jó ilők- és emberekről irt könyvekben olvashatjuk. Megvan mindennek a maga természetes formája és határa. Azért e vidék is fejlődik, mivel hogy a sürü érintkezés, ha mindjárt csak falusi magánban történik is az, megtermi gyümölcseit. Feltalálhatók ott az anyagi és szellemi jólét fejlődhetésére az előfeltételek és meg vannak ahhoz a megfelelő tényezők is. A Diszelben lakó nagyobb számu vámosi Baáry családbeliek; a környéken buzgólkodó jószagberlők hatnak oly emelőleg e vidék életének fejlesztésében.

— **Meghaltak** márczius hóban: Schatzl Zsuzsanna özv. r. k., 69 éves, veres, agyguta. — Schrantz Károly, ev., 6 hó, rángógörcs. — Irtzing József, r. k., 63 éves, aggkor. — Treiber Alajos, r. k., 31 éves, gümőkór. — Huber Teréz ev., 5 hónap, ranggörcs. — Csecsics Ignácznő, r. k., 45 éves, gümőkór. — Treiber Anna, r. k., 8 hónap, agyhártyalob. — Pinter Etelka, ev., 8 éves, agyhártyalob. — Pratscher Ede, r. k., 24 éves, tüdővész. — Molnár Irma, r. k., 10 hó, gyomor és bél hurut. — Frühwirth Mária, ev. 11 hó, tüdőlob. — Tóth Dezső, r. k., 13 éves, veselob. — Minichreiter Mariska, r. k., 74 éves, szivbaj. — Szabadhegyi Magda, r. k., 11 éves, tüdőgümőkór. — Freiler Heinrich, r. k., 68 éves, szivbaj. — Mór Lőrincz, r. k., 74 éves, aggkor. — Dreszler Paulin, r. k., 7 éves, gümőkor. — Baron Károly izr., 7 hónap, rángógörcs. — Schlamatinger Anna, r. k., 85 éves, tüdőlob. — Fridrich Gabriella, r. k., 88 éves, tüdőlob. — Zlatarics Róza, ev., 3 hónap, tüdőlob. — August Antal, r. k., gyomorrák. — Schöpf Gusztáv, ev., 49 éves, tüdővész. — Handler Erzsike, izr., 14 hónap, torokgyik. — Schrancz Mihály r. k., 7 hónap, gyomor és bél hurut. — Schreiner Erzsébet, ev., 11 hónap, tüdővész. — Tomsits Roza, r. k., 57 éves, vízkór. — Scheer Karolin, r. k., 14 hónap, tüdőlob. — Pados Gábor, r. k., 14 hó., szivbelhártyalob. — Maitz Magda r. k., 9 hónap, tüdőlob.

— **Elómunkalati engedely.** A kereskedelemügyi miniszter Rothei Ferencnek, a Sopronról Ruszt, Párndorf, Gáta, Körtvélyes és Köpcseny irányában az épités alatt álló pozsony-szombathelyi vasutba Pozsony előtt beágazólag, vagy a győr-sopron-ebenfurti vasut Darufalva vagy Vulka-Pordány állomásától Oszlop, Sérc, Feketeváros és Párndorf irányában, ugyancsak a pozsony-szombathelyi vasutba beágazólag vezetni tervezett fő- és ez utóbbi vonalból Szt.-Margiton át Rusztig vezetni tervezett szárnyvonalra, mint helyi érdekü vasutvonalakra az előmunkalati engedelyt egy évre megadta.

— **Kereskedők figyelmébe.** A *kereskedő ifjak társulata* Budapesten a következő, a vidéken is figyelemre és ajánlásra méltó felhivást küldötte szét az ország kereskedőihez: Melyen tisztelt kartárs ur! 1891-ben 25 éve, hogy Budapesten fennál a Kereskedő ifjak Társulata; ez a társulat, mely több mint két évtizeden, nagy kihatással volt ifjabb kereskedői generációnkra és melynek egykori tagjai ma az egész országban számot tevő tényezői a hazai kereskedelemnek. A kereskedő komolyságához legméltóbban ünnepelhetjük meg negyedszázados fennállását kereskedelmünk emez intézményének, ha lezajló ünnepségek helyett állandó nagy alkotással jelöljük meg pályafutása lezárt ez első korszakát; egy alkotással, mely büszkeséggel tölthessen el minden magyar kereskedőt és tiszteletet parancsoljon kifelé. Ez alkotása a magyar kereskedelemnek legyen egy ezrekre rugó alapitvány, melyet az ország kereskedő főnökei és alkalmazottjai összeadnak s melynek kamatjai egyformán nyujtsanak segélyt avagy hozditást bárhol ott, a hol ennekszüksége legjobban mutatkozik. Czélja legyen az alapitványnak: 1. A felnőtt kereskedői alkalmazottak szakszerü kiképzésére társulatunkban fennálló esti tanfolyam alaptőkéjének gyarapitására; 2. Érdemes keresetképtelenek állandó avagy időleges segélyezése, tekintet nélkül arra, tagjai-e valamely egyletnek, vagy nem. 3. A Pesti polg. keresk. testület által alapitandó menházban alapitványi helyek biztositása olyanok számára, kik e testületnek tagjai soha sem voltak, s így alapszabályszerüleg elhelyezésre nem számithatnának. 4. Pályadijak jó és buzgó magaviseletért tanonczoknak. 5. Kereskedelmi szakmunkák pályadijazása és egyéb czélszerünek látszó segélyezések vagy buzditások. A gyüjtésből származott alapitványi összeg az alólirott társulati igazgatóság felügyelete alatt áll, mely őrködik annak sértetlen fenntartásán és intézkedik a kamatok hovafordításáról a fenti czélok értelmében, a minél különösen megjegyeztetik, hogy adandó esetben a vidék ép oly mérvben fog tekintetbe venetni, mint a főváros. Hogy ez összeg valóban tekintélyes és a magyar kereskedők nagy számához méltó legyen, szükséges, hogy minden kereskedő-főnök neki tetsző összeget adományozzon és alkalmazottjai: mindegyiket szinte rábirja, tehetségeihez mérten tetsző összeggel a gyüjtéshez hozzájárulni. Ha az ország minden főnöke és alkalmazottja csak csekély áldozattal járul is egyszer és mindenkorra e nemes czélhoz, oly tekintélyes összeg fog egybegyülni, mely méltó lesz karunkhoz és sok bajunk orvoslására fog erőt nyujtani örök időkre. Bátran hisszük, hogy kérelmünk nem fog figyelembe vétlenül elhangzani kartárs urnál és azért azon reménynyel küldjük e gyüjtő ivet, hogy kartárs ur szives lesz, azt fentjelzett gyüjtésre alkalmazottjai és ismerős kereskedő kartársai közt köröztetni. A begyülő pénzeket és a kitöltött vagy üresen maradt gyüjtőiveket kérjük a Kereskedő Ifjak Társulata Igazgatóságának, Budapesten Gizella-tér 2. beküldeni.

— **Szőlőkarok tartossá tétele.** A szőlőkarókat tartossakká tehetjük, ha 5 rész terpentint és 10 rész közönséges gyantát felolvasztunk s aztán még 1 rész üreszport keverünk közéje. A kenőcsöt még forró állapotban kell a karók azon részére mázolni, a mely a földbe kerül. A chinaiak 3 rész friss vért 4 rész mészporral kevernek össze s azzal mázolják be azokat a karókat, melyeket a nedvességtől meg akarnak óvni. Jó konzerváló szer az is, mely 2 rész köszénporból és 1 rész égetett mészből áll. A keverékből egy keveset a lyukakba hintünk, melyekbe karót tenni akarunk s aztán beljebb verjük.

— **Méz szedés.** Angolországban egy idő óta egészen uj módon szedik ki a mézet a kaptárakból, mely teljesen kizárja annak a lehetőségét, hogy a méhek a kiszedéssel foglalkozót megtámadják. Az eljárás abból áll, hogy 40 gramm krisztalizált karbolsavat és 40 gramm gliczerint egy liter forró vizzel kevernek össze. Ebbe az oldatba darab vásznat vagy gyapotszövetet mártanak s aztán kifacsarják. A vászonnal betakarják a mozgó kaptárt egészen, mire a méhek azonnal előre vándorolnak, úgy hogy a teljesen elhagyott lépeket kényelmesen ki lehet szedni. Az egész eljárás igen egyszerü s a méheknek állitólag legkevésbé sem árt.

— **Első eset a főpostán.** A tavaszi évad beállta az élénk üzleti forgalom — igen természetesen — sok dolgot ád a főposta szállitási osztályának. Az ilyenkor postára küldött szállitmányok legnagyobb részét a magkereskedők szolgáltatják, a kiknek üzlete, különösen az utóbbi években, élénk lendületet vett. Bármily nagy volt azonban már évek óta tavasz kezdetén a forgalom, mindeddig nem fordult elő, hogy egyetlen czég egy s ugyanazon napon ezer csomagot adott volna postára. Erre az első eset a napokban következett be, a mikor a Mauthner Ödön magkereskedéséből 1039 postai csomag került egy napon szállitásra, mely a postai szállitásra nem alkalmas, nagyobb szállitmányok számra — melyeket vasúton továbbitott a nevezett czég — körülbelül 400 volt e napon. E küldemények egy része nemcsak a monarchia legtávolabbi részeire, hanem a messze külföldre, sőt tengerentulra lett szállitva, a mi egyrészt a hazai magkereskedelem örvendetes élénküléséről, másrészt pedig arról tesz tanuságot, hogy a nevezett czég már a legtávolabbi idegen tőkén is jó nevet és bizodalmat vivott ki a magyar kereskedelemnek.

Csamok.

A férfiak hiusága.

— Csevegés. —

(Vége.)

Két hires szabó, Heil és Sarrazin, mindakettő „Artiste-Tailleur"-nek nevezte magát, szolgálta ki akkor a párisi stuczereket. Hogy az összeesküvésben résztvett mindakettő: az igen természetes, de a mit szabó müvészetük kieszelt, az már nagyon is természetellenes volt. Heil például, olyan kabátot készitett, a mely inkább gyapjuzsákhoz hasonlitott, mint kabáthoz s a mely a legszebb termetet is elcsufitotta, mert vagy mesterséges pupot csinált a hát közepére, vagy pedig olyan magas vállakat emelt, petsze vattából, hogy a füle se látszott ki a stuczernek közülök! Hát még a nadrág!? Uram fia, inkább szoknya volt az, mint nadrág még pedig valami sárga foltos, lila szövetből, hogy annál nadorabbá óbb legyen az a piszkos piros szin, a melyből a cserépalaku, zöld gombos kabát készült.

Egészen ellenkező állást fejtett ki Sarrazin. O ugyanis olyan szük kabátokba bujtatta az uraságait, hogy alig tudtak szuszogni; a szük kabátot rikitó szinü kikeményitett nadrág és mellény, pápaszem, furkosbot s olyan nehéz czilinder egészitette ki, hogy a hóbort áldozata, alig tudta a lábait vonszolni.

A párisi hölgyek — daczára ez utálatosságoknak — napról-napra jobban halványozták a polgári osztályhoz tartozó Incroyables urakat a mi véghetetlenül bosszantotta az arisztokrata fiatalságot s ennek következtében versenyezni kezdtek velük. Fekete uniformist és szőke pirókat választottak e czélre. E sörényalaku parókának köszönhetik a „Lion": „Arszlán" nevet. Hogy a „Lion" s az „Incroyable" halálos ellensége volt egymásnak, s hogy kölcsönösen kékre verték a hátukat, a mikor csak tehették: az önmagától értetődik. A győzelem pálmáját majd az egyik, majd a másik ragadta el, de a midőn Napoleon ragadta a kormányrudját kezébe: az Incroyables-ek eltüntek a föld színéről s csak az arszlánok maradtak meg, a kik azután gondoskodtak is arról, hogy ki ne veszszen az érdekes fajuk, a mely nem a „Lion", nem az „Elegant", hanem a „Pschütteux" névre hallgat, mert ma „pschütt" a legdivatosabb.

Hogy „pschütt-nek" lenni nem könnyü dolog, azt elképzelhetik olvasóim, ha megsugom, hogy a „Pschütteux"-nek reggel, ha felkel, nem a gyomor, hanem az öltözék okoz legnagyobb gondot és hogy például a berlini Pschütteaux zöldszinü felöltőt, nagy kockás, sárgás kabátot, piros nyakkendőt, világosbarna mellényt, s természetes bőrből készült hegyes-czipőt visel.

A bécsi stutzer helyét, a ki téli időben is fehér vászonruhában járt, a mely azonban szőrmével volt kibélelve, a „Gigerl" foglalta el, a mely elnevezés valószinüleg a „Geck" kicsinyitőjétől a „Geckerl" szótól származik; valószinüleg azért, mert a bécsi „Gigerl" lénye és természete tökéletesen megfelel e szó fogalmának.

Éppen ugy jóllakott már mindennel, mint a boldog emlékezetü „Incroyables"-ek. Semmi fölött sem csodálkozik, semmi sem izgatja fel. Ő a megtestesült unottság, beszédje vontatott, s aggatott, szószegény; a világot megveti, s minden halandó nagyon, de nagyon mélyen áll alatta. Az emberekkel oly keveset törődik, hogy egyáltalában nem tusirozza őt, ha nevetségesnek találják a megjelenését.

Boldog Gigerl! A midőn belepréseli tulsásgosan rövid és szük kabátjába a derekát, a midőn egy arasznyira felgyüri a széles nadrágját, a midőn óriás nyakkendővel köti át fülig érő gallérját, a midőn kutyafüleket csinál a hajából s a homlokára fesüli; a midőn a gombanagyságu kalapját a koponyájára helyezi s kesztyütlen kezének nagy ujját a kabátja zsebecskéibe mélyeszti: akkor neki a — nemes lovat kivéve, barom minden élőlény!

És csodálatos, e nevetséges alak még sem a legnevetségesebb a világon. A dicsőség pálmája nem őt, hanem az Amerikai Dude-t illeti meg. Az amerikai „Dude" szintén a világos szineknek s koczkás szöveteknek hódolt, kis kalapot, s rövid kabátot s felgyürt nadrágot visel, de a lakkczipője annál szebb mennél csámpásabb; az inge fekete s a papir-mache gallérja szines; a kézcsuklóját olyan arany karperecz szoritja, a melyről valóságos ágyugolyók lógnak alá, s a kezében legalább öt kiló nehéz bunkósbot t czipel, s legalább két szolga viszi utána a napernyőt, a szivartarozát, az égő kanóczot s egyéb aprságokat. De bármennyire különbözzenek is a régi és a modern stuczerek egymástól külsőleg, egy közös jellemvonásuk mégis van, és ez az, hogy nevetségessé csak azért teszik magukat, hogy a nőknek tessenek, s hogy a Don Juan czimet elnyerhessék!

Valóban a nők kigyógyithatnák valamennyit e betegségből!

Szendrői.

Egy emeletes ház a belvárosba, szabad kézből eladandó.

Bővebbet a lap kiadóhivatalában.

Felelős szerkesztő: ***Wittinger Antal.***

Kiadó-laptulajdonos: ***Feigl Gyula.***

Köszönet-nyilvánitás!

Mindazon tisztelőink és barátaink, kik kegyesek voltak felejthetetlen kedves gyermekünknek,

Pados Gáborkának,

elhalálozása alkalmával bármi módon kifejezett részvétökkel fájdalmunkat enyhiteni, fogadják ez uton is szivből jövő hálás köszönetünket.

Kőszegen, 1891. április 2-án.

Pados Gábor,
és családja.

Nyilt-tér.

Egész nyomott selyem Foulards 1 frt 20 krtól 4 frt 65 krig méterenként (mintegy 450 különféle dessinben). Szétküldi darab és végszámra portoés vámmentesen **Henneberg G.** gyári raktára **Zürich.** Minták postafordultával. Levelekre Svájczba 10 kros bélyeg ragasztandó.

Árverési hirdetés.

1891. április 5-én délután 3 órakor **Markovits József** ügyvéd irodájában nyilvános magán-árverésen eladatnak a következő ingatlanok:

1 káposztás	32	□ öl,
1 szántó a Kraut-düllőben	686	□ öl,
1 szántó a Presshaus-düllőben	912	□ öl,
1 szántó az Eisgrübel-düllőben	748	□ öl,
1 szántó a Schauergraben-düllőben	811	□ öl.

Hatóságilag engedélyezett végeladás!

Brüder Hirsch bécsi czégnek Hohenmarkton már számos év óta fennálló és a legjobb hirnévnek örvendő áruházát átvevén, helybeli üzletünk lebonyolitása és terjedelmes árukészletünk mielőbbi elárusithatása czéljából tetemesen leszállitott árakon, de csakis készpénzfizetés mellett, mai naptól kezdve végeladást nyitottunk, mire a t. cz. közönség b. figyelmét ezennel felhivjuk.

Üzletünk vasárnap délután zárva van.

Fröhlich és Stauber,

Szombathelyen.

Hirdetmény.

Kőszegh szab. kir. város határában fekvő, a kőszegi 1813. sz. tjkvben bevezetett, özv. **Rotter Jánosné** szül. **Polster Mária** tulajdonául felvett fekvőségek, u. m.:

(4407—4408.) hrsz. rét az alsó réteken . . . . —. 521 □-öl

4418. hrsz. rét ugyanott —. 1288 □-öl

szabad kézből előnyös feltételek mellett eladók.

Felvilágositást ád

Vidt Géza L.

köz- és váltóügyvéd.

Szép minták magunkrólunk ingyen és bérmentve.

Eddig nem letezett **mintakönyvek** szabók számára bérmentetlen és csak 20 frtnyi betéttel, mely megrendelés után leszámitásba vétetik.

Öltözékeknek való kelmék.

Peruvien és Dosking a magas klérus számára, szabályszerü kelmék cs. és kir. **tiszti egyenruháknak, aggharczosok-, tüzoltók-, tornászok- és libériáknak, biliárd- és játékasztalokra** való posztó, (loden), vizhatlan **vadászkabátoknak, mosókelmék, utazóplaidek 4—14 frtig** stb. Aki olcsó, tisztességes, tartós, tiszta gyapjus posztóárukat és nem olcsó rongyokat, melyek minden oldalról vevésre ajánltatnak és alig érdemesek a szabó ollójára, akar venni, forduljon

Stikarovsky Jánoshoz Brünnben

Ausztria-Magyarország legnagyobb posztógyára.

Fel milliónyi állandó raktárom- és világüzletemnél könnyen érthető, hogy sok maradék található; minden okosan gondolkozó ember belátantja, hogy olyan kis maradékokból és szelvényekből nem küldhetők szét minták, mivel pár száz mintarendelések mellett rövid idő alatt mi sem maradna meg, és azért az tiszta szédelgés, ha posztóczégek mind a mellett hirdetnek maradék- és szelvénymintákat, mely esetben a mintaszeletek egész darabokból és nem maradékból valók; az efféle eljárás könnyen felfogható. — Maradékok, melyek nem tetszenek, átcseréltetnek, vagy a pénz visszaküldetik. A maradékok megrendelésénél a czim, hosszuság és az ár kiteendők. — Szétküldés utánvét mellett csak 10 frton felül bérmentve. — Levelezés német, magyar, cseh, lengyel, olasz és franczia nyelven.

Legnagyobb brünni szétküldési áruház

Ticho Fülöptöl,

Krantmarkt. 21. BRÜNN Rathhausgasse 17. sz.

Szétküld postautánvéttel vagy előlizetés mellett:

Egy Maradék

brünni posztó-szövetet, 3·10 méter, egy teljes férfiöltönyre, jó minőségben csak	frt 5.—
brünni posztó-szövetet, 3·10 meter, egy teljes férfiöltönyre, finom minőségben csak	frt 8.—
brünni posztó-szövetet, 3·10 meter, egy teljes férfiöltönyre, legfinomabb minőségben csak	frt 10.75
brünni posztó-szövetet, fekete szinben, 3·10 m., egy salon-öltönyre, igen tartós, csak	frt 9.—
2 meter, egy felöltőre, a legujabb szinben és szövetnemben, csak	frt 6.—
mosható kártolfonal, (mosásért biztosittatik), a legujabb dessinben és szinben, 6·40 m., egy teljes ferfiöltönyre, csak	frt 3.—
Egy maradek lenvászon, czérnázott áru, mosható és csodálatos minta, 6·40 meter, egy teljes férfiöltönyre, csak	frt 4.—
Egy vállravető, czérna, 9 negyed hosszu, frt 1.20; tiszta gyapju, 10 negyed hosszu	frt 4.—
egész fekete, selyemállal (Cachemir-kendő gyászra	frt 4.50

Női ruha-szövetek

mindenféle szövő nemben, kivitelben és szinben, a legujabb és legdivatosabban a tavaszi és nyari időszakra 1891 92.

Egy egész öltözet
dupplaszeles.

jó minőségben 10 meter	frt 3.50
jobb „ 10 meter	frt 6.—
finom „ 10 meter	frt 8
finomabb minőségben tiszta gyapju 10 meter	frt 9.—
legfinomabb minőségben tiszta gyapju 19 meter	frt 13.—

franczia áru.

Fekete Cachemir,
lengyel készitmény,
sima, csikos vagy virágos:

1 öltözet 10 meter, sima	frt 4.50
1 öltözet 10 meter, csikos	frt 5.50

a legfinomabb nemben.

Angol Zephyr (vasznak),
legfinomabb és legalkalmasabb házi és utczai öltözéknek. **Uj!!**

1 egész öltöny Ia, 10 meter	frt 5.50
1 egész öltöny IIa, 10 meter	frt 4.—

Franczia Voiles

(Satins),
mosásra biztositók.

Egy teljes ruha
10 meter:

jó minőségben	frt 2.80
finom „	frt 3.50
legfinomabb minőségben	frt 4.50
atlasz-minőségben	frt 6.—

Jute-függöny
török minta, egész hosszában

első minőség	frt 3.50
második minőség	frt 2.50

Tunis-függöny
aranynyal átszöve, gyönyörü csikossal és bojttal ellátva, teljes hosszában, mindenféle szinben | frt 4,50

Egy garnitura,
két ágy- és egy asztalteritő

jute-ből	frt 3.50
ripsből	frt 4.50

Manilla-futószönyeg,
igen tartós,
egy maradék 10—11 meter | frt 3.40

Lennáruk:

Egy darab = 30 bécsi röf,
ára darabonkint:

Rumburgi széklenn, 5/4 széles	frt 6.50
Rumburgi Oxford valódi szin Ia.	frt 6.50
Rumburgi „ „ „ IIa	frt 4.50
Chiffon, igen jó minőség á frt 4.50, 5.50, 6.50 egész	frt 9.—
Iházivászon, 4 negyed széles	frt 4.50
5 negyed széles	frt 5.50
Stefánia-vászon, 5 negy. széles teljes pótlék a lenfonálnak	frt 9.—
Atlasz-Gradl, ágybehuzókra Ia.	frt 8.50
IIa.	frt 5.50
Lenszövet varrás nélkül darabja 2 meter hosszu	frt 1.10
Canevas, Ia. min. ágybehuzókra	frt 6.—

Hölgy-ingek, chiffonból vagy erős lenvászonból csipkével, 6 drb frt 3.75

legjobb rumburgi fonállal és svájczi himzéssel 6 darab | frt 6.—.

Pompásan elkeszitett mintakönyvek ingyen és bermentesen küldetnek. — Minták kivánság szerint minden áruczikkből ingyen és bermentesen küldetnek.

Unger József Kőszegen.

Keil Alajos-féle **padlózat-fényymáz**
(Glasur)
legkitünőbb másoló-szer puha padló számára. 1 nagy palaczk ára frt. 1.35 kr. — 1 kis palaczk ára 68 kr.

Viaszk-kenőcs,
legjobb és legolcsóbb beeresztő-szer kemény padló számára, 1 kicsiny ára 60 kr., mindenkor kapható:

Unger Józsefnél, Kőszegen.

A Pesti Hirlap 40,000 példányban jelenik meg.

PESTI HIRLAP

naponkint 16 oldal terjedelmü,

pártoktól és kormánytól egyaránt független politikai napilap.

Munkatársai közt vannak Magyarország elsőrangu publicistái és szépirodalmi irói.

A lap állandó előfizetői — habár havonkint ujitják is meg az előfizetést —

karácsonykor ajándékul kapják a Pesti Hirlap nagy képes naptárát.

Előfizetési árak:

Egész évre 14 frt. | Fél évre 7 frt. | Negyedévre 3 frt 50 kr. | Egy hóra 1 frt 20 kr.

☞ *Rendes zenemellékletek.* ☜

Mutatványszámokat kivánatra egy hétig ingyen és bérmentve küld a kiadóhivatal:

Budapest, V. ker., nádor-utca 7. szám.

Nyomatott Feigl Gyula könyvnyomdájában Kőszegen.